

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

den udtrykkes i de bemærkninger, jeg har fremsat til lovforslaget, vil jeg gerne sige, at der efter min mening er al mulig grund til at fremhæve netop disse afviklingstendenser. Således som selskaberne har administreret med hensyn til udbyttebetaling, forekommer det mig, at der har været vist et mådehold på dette område, som har været eksemplarisk. I realiteten er der fra 1947 til 1951 sket det, at udbyttet af egenkapitalen er steget fra 3,9 pct. til 4,1 pct., og forskellen er endda mindre, hvis man tager rederierne fra, og for rederierne ved vi jo alle, at 1951 var et særlig gunstigt år. Hvis de bliver taget fra, vil det reelt vise sig, at de øvrige kategorier af selskaber har holdt samme procentvise udbytte af egenkapitalen. Efter min mening er der altså ikke nogen særlig grund til fortsat at opretholde restriktioner på dette område, når selskaberne, hvad jeg går ud fra som givet, fortsat vil være i stand til også overfor aktionærerne at fastholde denne mådeholdne politik, en politik, som det iøvrigt har været gavnligt for hele det danske samfund at få gennemført, idet selskaberne naturligvis har haft meget store vanskeligheder ved at finansiere det, der skulle finansieres i den genopbygningsperiode, man har været igennem. Det er ikke nogen hemmelighed, at man med de fortjenester, man har været i stand til og i visse tilfælde har fået lov til at indvinde i det løbende år, ikke har været i stand til på fuldt forsvarlig måde at gennemføre de rationaliserings- eller udvidelsesforanstaltninger, der ville have været nødvendige indenfor de pågældende selskaber. Jeg finder det derfor naturligt, at man ved denne lejlighed stærkt markerer, at der her er tale om en lov, som skulle give mulighed for til næste år at finde frem til den endelige afvikling af hele dette lovområde.

Med hensyn til bemærkningerne, der blev fremsat af det ærede medlem hr. A. C. Normann angående mulighederne for, at konjunkturfonden også kan bruges til andre formål end det, jeg har nævnt i bemærkningerne, vil jeg gerne sige, også i anledning af et spørgsmål fra det ærede medlem hr. Lars M. Olsen, at mig bekendt har der ikke fra selskaberne været stillet direkte forslag om andet end det, jeg har nævnt i bemærkningerne. Grunden kan måske være den, at man fra selskabernes side i meget ringe grad har søgt om dispensation i hen-

hold til den tidligere lovgivning, men i og for sig kunne der naturligvis være anledning til også på de områder, det ærede medlem hr. A. C. Normann nævnte, altså specielt for velfærdsforanstaltninger, at give adgang til at anvende konjunkturfonden. Jeg har en eneste betænkelighed i denne henseende, og det er med hensyn til afgrænsningen af, hvad der skal være velfærdsforanstaltninger, og hvad ikke. Det kunne måske nok give anledning til visse vanskeligheder, men jeg vil sige, at en række af de velfærdsforanstaltninger, der kunne være tale om, i og for sig kunne være fuldt berettiget til at få andel i konjunkturfonden. Om det vil kunne gøres, kan naturligvis nærmere overvejes, og jeg vil i hvert fald se med sympati på en sådan udvikling og har som sagt kun den eneste betænkelighed, at der kan være visse afgrænsningsvanskeligheder.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 61).

Formanden: Sammen med denne sag foretages den næste sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om erhvervelse eller bevarelse af indfødsret uanset bestemmelserne i lov nr. 379 af 12. juli 1946.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 105).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensen): På indenrigsministerens vegne tillader jeg mig for det høje ting at forelægge forslag til lov om indfødsrets meddelelse og forslag til lov om erhvervelse eller bevarelse af indfødsret uanset bestemmelserne i lov nr. 379 af 12. juli 1946 i den skikkelse, som lovforslagene har efter vedtagelsen i det andet høje ting, hvor de som sædvanlig har været genstand for en meget grundig udvalgsbehandling.